

Daniel Roth –Bach i l'escola romàntica francesa

Palau Bach

Diumenge, 7 de novembre de 2021 – 17.30 h

Sala de Concerts

Concert extraordinari

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Daniel Roth, orgue

Camille Saint Saëns (1835-1921)

Preludi i fuga en Do major

Fantasia en Re bemoll major

Marcel Dupré (1886-1971)

Preludi i fuga en La bemoll major

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Partita “Sei gegrüßet, Jesu gütig”, BWV 768

Charles-Marie Widor (1844-1937)

Simfonia romana per a orgue núm. 10, op. 73

II. Coral

Daniel Roth (1942)

Extractes del *Llibre d'orgue per al Magnificat*,
homenatge al constructor d'orgue Aristide
Cavaillé-Coll

- 1. Magnificat
- 4. Et misericordia
- 6. Deposuit

Durada aproximada del concert 70 minuts sense pausa

#clàssics

Poema

Sempitèrnia

Esforç. Tenacitat.
Com tot em desafia
constantment per superar-me.
Assolir la velocitat superior
a la velocitat límit
per transfigurar-me en l'exactitud magnètica.

Per molts reptes que se m'imposin
tots els superaré amb noblesa, exultant,
metamòrfia, lliscant en la resolució de
les endevinalles fanàtiques per guanyar
una fortuna incontenible.

Gaudeix l'astorament:
ja m'he transformat
en el furor expansiu que mai no deixa de propagar-se,
ja he aconseguit que l'immesurable s'eixampli més i més
perquè mai no hi ha hagut final,
jo només us ho he fet veure,
i *morir* deu voler dir *reviure*
en un idioma que invento
a través d'aquests versos.

Jaume C. Pons Alorda

Cala foc als ossos (2016)

Comentari

La gran tradició de l'orgue a Saint-Sulpice

Situada entre el Sena i els Jardins de Luxemburg, Saint-Sulpice és la segona església més gran de París, només superada en dimensions per Notre-Dame. Al seu interior, entre altres joies, hi ha el que es considera el millor orgue construït mai pel millor orguener de la història, Aristide Cavaillé-Coll. Data del 1862, però la tradició musical vinculada a l'orgue a Saint-Sulpice ve de molt abans. La llista d'organistes il·lustres que han estat titulars en aquest instrument és impressionant, i inclou Dupré i Widor, les obres dels quals escoltarem avui. Saint-Saëns i Bach també hi estan relacionats, encara que en el cas d'aquest últim sembli d'entrada improbable. Des del 1985, l'orgue de Saint-Sulpice té com a titular l'intèrpret d'aquest concert, Daniel Roth.

El programa que ens proposa fa un repàs per la gran tradició organística francesa amb Saint-Sulpice com a epicentre, i Bach, com sempre, present.

El compositor Camille Saint-Saëns va destacar com a organista i, tot i que va ser titular de la Madeleine, va ser batejat a Saint-Sulpice i en aquesta església va estrenar el seu corprenedor *Requiem*, de manera que va conèixer bé l'instrument de Cavaillé-Coll. Els seus *Preludis i fugues* per a orgue demostren la influència de Bach en les generacions posteriors de tot Europa. En la *Fantasia*, en canvi, es revela un afany d'experimentar amb el so més d'acord amb l'evolució estilística pròpia del seu temps.

El contrast amb l'obra de Dupré, ja endinsat al segle XX, és evident i impactant. El seu enèrgic *Preludi* ens porta cap a una fuga en què el compositor aplica la mateixa tècnica que Bach, però amb aportacions harmòniques que ens situen en un univers sonor –no pas espiritual– completament diferent.

Dupré va succeir com a organista titular de Saint-Sulpice el compositor Charles-Marie Widor. Figura avui no gaire recordada, a ell hem d'agrair la introducció en l'àmbit catòlic d'una part importantíssima de la producció bachiana: els corals per a orgue. Va ser a Saint-Sulpice on Widor va rebre la visita d'Albert Schweitzer. Fins en aquell moment, els organistes francesos havien valorat només els *Preludis i fugues* de Bach sense acabar d'entendre la grandesa que va assolir en el tractament de les melodies luteranes als seus corals. Després de treballar amb Schweitzer a la consola de Saint-Sulpice, Widor va ser capaç de copsar la importància d'aquest repertori. Té tot el sentit, doncs, que Roth ens proposi escoltar la *Partita* sobre el coral *Sei gegrüßet Jesu gütig* de Bach al costat del segon moviment de la *Simfonia romana* de Widor, escrit precisament en la forma d'un coral.

El concert es tanca amb obres del propi Roth. Compost entre el 1998 i el 2010, el *Llibre d'orgue per al Magnificat* és un recull de peces sobre aquesta antífona mariana. Escrit com a homenatge a Aristide Cavaillé-Coll, esdevé un enllaç amb la tradició organística francesa en general i de Saint-Sulpice en particular, i, al mateix temps, una invitació a la reflexió teològica i espiritual sobre el Misteri. Quin instrument millor hi ha que l'orgue per endinsar-nos-hi?

Pep Gorgori, *musicòleg i periodista*

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

Biografia

Daniel Roth, orgue

© Sylvain Malmouche

Va estudiar al Conservatori de París i ha tingut com professors Marie-Claire Alain i Maurice Duruflé, entre d'altres. Ha guanyat diversos concursos, entre els quals el Grand Prix de Chartres de 1971, d'interpretació i improvisació.

Àmpliament aclamat com un dels principals virtuoses francesos de l'orgue, ha ocupat diversos càrrecs de prestigi com a intèrpret i com a docent. Als vint anys va debutar a l'orgue de la basílica del Sacré-Coeur de Montmartre-París com a ajudant de la seva professora, Madame Rolande Falcinelli. Més tard la va succeir com a organista titular, càrrec que va ocupar fins al 1985, en ser nomenat organista titular a Saint-Sulpice, la famosa església de París, amb predecessors com ara Charles-Marie Widor, Marcel Dupré i Jean-Jacques Grunenwald.

Després de diversos càrrecs docents als conservatoris de Marsella, Estrasburg i a la Saarbrücken Musikhochschule, va ser professor d'orgue a la Musikhochschule de Frankfurt del Main del 1995 al 2007. Daniel Roth ha estat també artista resident al Santuari Nacional de la Immaculada Concepció i president del Departament d'Orgue de la Universitat Catòlica de Washington DC.

És convidat per oferir concerts com a solista i amb orquestres famoses. A més, imparteix classes magistrals i participa en jurats de concursos d'orgue a tot el món.

L'11 de novembre de 2005 va inaugurar l'orgue de Karl Schuke a la sala de concerts dedicada a la Grand Duchesse Joséphine-Charlotte de Luxemburg, per a la construcció del qual va ser assessor artístic.

Compositor i intèrpret, Daniel Roth té diverses obres per a orgue, per a flauta i orgue, i per a cor i orgue. El Consistori de Ludwigshafen (Alemanya) li va encarregar una peça orquestral que es va estrenar en aquesta ciutat el maig del 2005, i a París, St-Etienne du Mont, l'abril del 2006, dirigit pel seu fill, François-Xavier Roth. L'obra, publicada per Schott, s'ha convertit en un tríptic titulat *Licht im Dunkel*, amb els moviments següents: “L'espérance”, “L'amour” i “La joie”.

Ha rebut el Premi Florent Schmitt, atorgat per l'Académie des Beaux-Arts (Institut de França), per les seves composicions.

Daniel Roth també és ben conegut per les seves brillants improvisacions, que incorpora habitualment als programes dels seus concerts. Té molts enregistraments, amb peces del segle XVII fins als nostres dies, que han estat lloats per la crítica.

És Chevalier de la Légion d'Honneur, Officier des Arts et Lettres, membre honorari del Royal College of Organists (RCO) i el 2020 va rebre a Londres la Medalla RCO. El 2006 va rebre el Premi Europeu de Música Sacra al Festival Schwäbisch Gmünd (Alemanya). És membre d'honor de la Societat Alemanya d'Amics de l'Orgue. I el 2009 va rebre de l'Acadèmia Europea d'Orgue de Königsfeld (Alemanya) la Gran Creu Albert Schweitzer per la seva dedicació a l'art.

Palau de la Música Catalana Temporada 2021–2022

Celebrem la vida!

Leonidas Kavakos & Orquestra
Simfònica de la Ràdio de Berlín

Cantates i himnes de Nadal de Bach amb

Gabrieli Consort &
Players & McCreesh

Quatre últimes cançons de Strauss amb

Malin Byström, Filharmònica
de Bergen & Gardner

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

L'enfance du Christ de Berlioz amb

John Eliot Gardiner

Missa en Si menor de Bach amb

Balthasar Neumann Chor
& Ensemble & Hengelbrock

Yuja Wang

King Arthur i The fairy queen de Purcell amb

Vox Luminis

La consagració de la primavera de Stravinsky amb

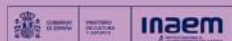
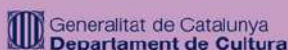
Les Siècles & Roth

Integral de Simfonies de Brahms amb

Orquestra Simfònica de la
Ràdio Sueca & Harding

Més informació i venda
d'entrades a www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

També et pot interessar...

Palau Bach

Dilluns, 13.12.2021 - 20 h

Sala de Concerts

Gabrieli Consort & Players

Paul McCreesh, director

J. S. Bach: Cantata 151, "*Süßer Trost, mein Jesus kömmt*"

J. S. Bach: *Simfonia BWV 146*

J. S. Bach: *Missa en Sol major, BWV 236*

J. S. Bach: *Himne "Von himmel hoch"*

J. S. Bach: *Cantata núm. 63 "Christen, ätzet diesen Tag"*

Preus: de 12 a 60 euros

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white, creating a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

